

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Silentium concilii, postquam Eusebius episcopus pauca quaedam dixisset.
Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

introitum indicabat, confurrexiffe omnes dicuntur: imperator deinde tanquam quidam cœlestis Dei angelus, purpureo vestitu & nitido, velut claro luminis fulgore splendescens, corruscantibusque illius radiis illustratus, & conspicuo auri, lapidumque pretiosorum nitore pulchrè adornatus, per medium confessum intrat. Atque hæc sunt, quæ ad corporis decus spectât. Quod autem ad animum attinet, eum timore Dei, & vera pietate insigniter decoratum constat: quas quidè res, oculi demissi, vultus pudor, & incessus moderatio satis indicabant. Quinetiam reliqua formæ species, & proceritas tum pulchritudinis excellentia, tum magnifica totius corporis cõformatione, tum inuicti robotis firmitate eximia, facile omnè omnium suorum præstatiâ superavit. Quæ certè cum morum modestia, & mansuetudinis verè regis suavitate temperata, singularem mentis indolem, quæ nulla dicendi facultate explicari potest, declarabant. Simul ac vero ad summum locum venit, primum in medio cõuentu erectus constitit: ac cum parua quædam sella ex auro fabricata illi esset loco posita, non prius confedit, quam episcopi ad id innuissent. Idemque omnes post imperatorem factitarunt.

Silentium concilii, postquam Eusebius episcopus pauca quædam dixisset.

CAP. XI.

Episcopus autem, qui in dextro ordine primam sedem occupabat, assurgens, per breui oratione imperatorem affatus est: Hymnumque, quo dea omnipotenti pro illo gratias ageret, recitauit. Postquam ille assederat, omnibus aciem oculorum in imperatorem acriter intendentibus, silentium factum est. Imperator vero primum alacri obtutu & placido oculos in omnes coniiciens, suæque ipsius mentis & ingenii vires colligens, sedata ac leni voce, hoc modo apud eos dicere ingressus est.

Constantini oratio ad concilium pro concordia.

CAP. XII.

Quoniam mihi admodum in optatis fuit, amici charissimi, isto vestro confessu aliquando frui, iam eo positus,